

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

6 грудня 2017 року
№ 36 (36)

Марш за імпічмент!

Минулої неділі у центрі Києва завершилася акція «народного імпічменту» Президенту України Петру Порошенку, яку влаштовував «Рух нових сил» Михайла Саакашвілі та ряд громадських і політичних організацій. Після ходи центром міста - бульваром Тараса Шевченка до Хрещатика, протестанти вийшли на алею Небесної Сотні, де вшанували пам'ять загиблих під час відомих подій 2013-2014-го років, потім на Європейській площі відбувся багатотисячний мітинг. Люди вигукували «Геть бариґ!», «Імпічмент!», тримали плакати з обіцянками Президента Петра Порошенка, які, на думку мітингувальників, голова держави не виконав.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. Стало відомо, що вранці минулого дня здійснена спроба арешту лідера «Руху нових сил» Михайла Саакашвілі. Під час його затримання відбулася масова сутичка активістів із силовиками. М. Саакашвілі інкримінують нібито «зв'язок зі злочинною організацією». Сам він заявив, що справа проти нього сфабрикована.

ХТО ВІДПОВІСТЬ ЗА БАЗАР? Розмова з приводу

А прямо підеш — об камінь пикою вдаришся.

Що український народ думає про свою теперішню владу, якими словами, термінами, фразами, афоризмами і т. д. відгукується про усіх гамузов урядовців Кабміну та його відомств і служб, чиновників Адміністрації Президента, депутатів Верховної Ради, про політиків та діячів інших рівнів, мастей та рангів, порізно і разом узятих, сьогодні навіть страшно і незручно писати. Лають і обзивають останніми епітетами. Сто-совно «реформаторів», котрі на нашу біду з'явилися після кровопролитної Революції гідності, у вжитку вже нецензурщина, від якої вуха в'януть. А також невимовна злість. То щоб не уподібнюватися неперебірливим і злим на язика, ми вирішили процитувати доволі авторитетних і стриманих у свої висловлюваннях фахівців.

Першим, кого цитуємо — академік Академії економічних наук, професор Володимир Пилипчук: «Постулат-закон економіки, виголошений Гройсманом, неначе інфляція є наслідком зростання (?) економіки — в економічній теорії і практиці ВІДСУТНІЙ. Тому Прем'єра Гройсмана слід висунути або на здобуття Нобелівської премії, якщо він надасть наукові розробки, котрі підтвердять його «винахід», або на удостоєння Шнобелівською премією, котру вручають зовсім бездарним «науковцям». Але найімовірніше його необхідно гнати з посади НЕГАЙНО. Чим швидше, тим краще. Інакше цей офшорний знахар із неповною середньо-базарною освітою стане могильником багатьох сподівань та надій українців».

І відразу наступна цитата, яка належить доктору економічних наук Василю Гляну: «У ситуації, коли пересічний громадянин України сімдесят відсотків свого сукупного доходу вимушений віддавати на оплату тепла у своїй оселі, газу, електроенергії та води, не маючи уже за що повноцінно харчуватися, лікуватися й одягатися, коли водночас основні засоби виробництва в провідних галузях економіки на сімдесят-вісімдесят відсотків є фізично спрацьованими, а морально давно застарілими, парламентська більшість та сформований нею уряд займаються рік експериментами-«реформами», пов'язаними з медициною, освітою та пенсійним забезпеченням. Тобто тим, що вирішуватися має поза будь-якими навмисне гучними діями, скажімо, як-от і щорічна обов'язкова індексація пенсій з поправками на інфляцію. Щоб, тим часом, реальний сектор економіки не залишався на другому плані, як залишився він на задвірках нашого нинішнього уряду. Бо ж уряди провідних і відповідальних перед своїм народом країн, кризу завжди використовують для технологічного оновлення як промислового, так і аграрного секторів економіки, розвитку і підтримки вітчизняного товаровиробництва, передусім середнього і малого бізнесу».

Так і хочеться відразу докинути, що тільки не захищати з усіх сил доморощених олігархів та усіляких мастаків приховано-тіньової і підступної на шкоду державі офшорної економіки, котра в Україні з українців уже останню свитину знімає. Бо поки в середньому на три-чотири сотні гривень добавили пенсії, тарифи, особливо на тепло, газ та електрострум і втричі перевищують

економічно обґрунтовані, а в маркетах ціни на продовольчі товари зросли вдвічі, на промислові і поготів - втричі. Ті ж сумлінні експерти-економісти вже відверто заявляють, що усі зусилля нинішньої української влади зводяться до мети розграбувати потенціал і народ України та «оптимізувати» чисельність останнього до прийнятних як власним, так і зарубіжним «колегам» розмірів. Точнішими і прямішими словами - здійснюється неприховано страшенний злочин знищення української нації. Себто геноцид - така державна нині політика.

Але ж виникає і вперто не дає спокою запитання, чому ми пожинаємо нині настільки гіркі та пекучі плоди? Чом такі безталанні, що на момент розпаду СРСР, маючи неймовірно багату і благополучну республіку, сьогодні у своєму розвитку відстали від сусідів - Молдови та Білорусі? І чому замість того, щоб кроками саженними йти у Європу, як це проголошуємо від перших днів Незалежності, натомість ліпили першу в Європі бананову республіку латино-американського зразка? Та ще і відроджуємо на європейському континенті перший у Третью тисячолітті поліцейсько-жандармський режим! Таке на зорі пострадянської для України епохи тодішнім «дисидентам»-романтикам — приміром Левку Лук'яненку, В'ячеславу Чорноволу, братам Гориням — і в страхотливому сні не могло привидітися. Як і всьому українському народу, до речі. Ми тоді всі вийшли з Радянського Союзу. Але куди пішли? Чи куди, якщо правильніше, нас повели?

Так от, все почалося ще одразу після того, як тривалий час перебували у

стані ейфорії від того, що здобули незалежність. Відразу пішли не в той бік, у який мали йти. Ми з вами, якщо хочете знати. Бо, обравши своїм Президентом ще вчора палкого комуністичного ідеолога, припустилися великої й фатальної помилки. Уже хоч би тому, що Леонід Кравчук апіорі не міг дозволити в новій країні піддавати люстрації недавніх членів КПРС. Комуністи заходилися лякати ж усіх і кожного «націоналістами», а самі, тим часом, гав не ловили — мерщій кинулися у каламутно-брудній воді ловити свою «рибку». Давня істина вкотре підтвердилася, що революції роблять романтики, а її плодами користуються негідники. У нашому випадку ними винахідливо скористалися комуністи. Ми це їм дозволили, наївно сподіваючись, що вони за традицією не забудуть про свій народ. А що вийшло? Вчорашні комуністи першими згадали лиш про себе, сердешних. Про свої тепер винятково шкурні інтереси. Про свої кишені, статки та рахунки у банках і т. д. Про своїх дітей та онуків і правнуків, а не про наших.

Продовження - стор. 2, 3

3 ахист довкілля

СТЕПОВА перлина України, як величають задану в багатьох літописах Оріль поети, останніми роками перебуває в надзвичайному стані. З кінця літа в пониззі від Нехворощі Новосанжарського району, що на Полтавщині, стрімко падає рівень води,

Доки топитимемо в Орелі мільйони?

плин течії надзвичайно слабкий, прибережні мілини заростають. У зверненні до «Фермера Придніпров'я» ветеран праці з с. Могилева-2 Царичанського району Володимир Хорошун зазначає:

- Всі, хто живе біля Орелі, бачать, що річка міліє на очах, змінилася її вода. Вона стає мутною, як в болоті, течію ледь видно. З'явилися сіро-зелені водорості, раніше їх ніколи не було. Великих повеней, якими річка добре промивала своє русло, не стало. Люди дуже стурбовані станом Орелі. Чому мовчить наша влада?

Так, «зелена гілка на хворому дереві», як називають Оріль екологи за її відносно добре порівняно з дніпровською збережену від усіляких перетворень «людини розумної» екосистему, потребує особливої уваги і підтримки. Часткове розуміння загрозливої ситуації є і у владних

кабінетах. Після виходу грудневого 2008-го Указу Президента Ющенка про необхідність створення Національного природного парку «Орільський» у приорільських сільських радах проведені громадські обговорення, місцеві депутати проголосували за розробку проекту парку. Три його зони — заповідна, рекреаційна і господарська — дозволять зберегти унікальну рослинність та тваринний світ Приорілля, користуватися звичними пасовищами, сінокосами та улюбленими місцями відпочинку на Орелі. Дніпропетровська обласна рада в жовтні 2016 року ухвалила рішення про створення Національного парку на території Юр'ївського району, а наприкінці жовтня ц. р. — і на території Царичанського. Готуються рішення по Петриківському, Новомосковському та Магдалинівському районах.

Далі - стор. 5

Продовження. Початок - стор. 1

ЗАДЛЯ справедливості треба сказати, що при Леонідіві Кравчуку на провідних постах державної влади ще опинялися компетентні і доволі освічені кадри та спеціалісти, котрі знали, як давати Україні раду. Але це завдяки тільки тому, що то були спеціалісти, які закінчили ще радянські школи, вчилися у радянських вищих навчальних закладах і відтак мали справжню вищу освіту. Бо при Леонідіві Кучмі все перевернулося з ніг на недовчені і недолугі голови. Табунами й косяками у владу повалили, беручи її висоти не стільки талантами та обдаруваннями (Бог не дав), скільки дужими плечами або невтомними язиками. Коли один поперед одного посередні й некомпетентні «самовисуванці»

державницької діяльності за пасом знань і навичок. Куди не поткнуся – в прокуратуру чи відділення Національної поліції, в СБУ від Києва до обласних і районних центрів – очевидний дефіцит як професіоналів, так і відданих своїй справі та порядних вдачею діячів.

Зате гонору у кожного – хоч відбавляй. І особливо хапальних рефлексів красти та розтягувати усе, що «погано лежить». Цьому вони навчилися, цим причастилися від комуністів-першопрохідців прихвизації, як тоді говорили, нагромадженого за роки Радянської влади майна-добра та щедрим Богом даних багатств. Навчилися – і перевершили своїх навчителів у цьому підлому ділі. До пори до часу, може, й нагадували «сором'язливих» крадіїв на зразок завгоспу 2-го будинку для

ні війни. Дійсно, для кого війна, а для кого мати рідна. Так оцю «тенденцію» – не розбудовувати Україну, а грабувати її – сьогоднішні обранці щасливої долі з усіх сил намагаються привласнити, закріпити за собою якщо і не назавжди, то надовго-довго. Схоже, що весь свій вік надіються богувати й царювати. Але чи довго ще народу приречено погоджуватися на розор у своїй державі? Знову, як і двадцять шість з гаком літ тому, український народ опинився на роздоріжжі, де направо підеш – коня втратиш, ліворуч завернеш – життя своє згубиш. А якщо прямо іти? Тоді, щоби не набити гуль і синців – з гордо піднятою головою, рішуче диктуючи свою волю. Згадаймо, що народ в Україні не джерело збагачення нечестивців та негідників, а джерело влади.

ву, проти усіх керівників обласних і районних ваших управлінь, розслідувати її. І ви будете сидіти, тому що вам ніхто не давав права дерібаниги землі. Такий інститут, як наглядачі, який ви відродили – це пережиток далекого 2013-го. І я наголошую, що від того, що ви робите сьогодні, так це ви паразитуєте на тілі нашої держави – то вам прощення немає і бути не може. Винний – буде сидіти!»

Президент Петро Олексійович, який був, нагадаємо, присутній на Раді регіонів, похвалив Прем'єра: «Я повністю поділяю такий підхід, і не лише в Держгеокадастрі». Коротше, з одного боку, дав зрозуміти, що злочинні свавільні чиняться зараз не тільки в земельному відомстві. А, з другого, спонукав думати, що ж

голові Кабміну спільно зі своїми підлеглими розвивати натомість власний аграрний сектори економіки. З другого боку, катма й сумніння, совісті та громадянської і державницької відповідальності за свої діяння на посаді Прем'єра. Патріотизму, як кіт наплакав, щоб відстоювати національні інтереси. Ціна того й іншого у Прем'єра і ляманої копійки не варта в базарний день. Йому ж, як в минулому вінницькому «базаркому», має бути зрозуміло, що це значить для держави. Та не може і не хоче, навіть не здатний справді зрозуміти він, що ще більша загроза для держави, якщо у її керманців домінують зовсім інші «таланти» – обома загребущими руками гребти під себе та сприяти «побратимам» і «соратникам» несамовито та мов навіжені економічний потенціал

Народний гнів вилився утікет під Кабміном: «Олігархів у землю, а не землю олігархам».

заповнили владні коридори від столиці до найвіддаленіших райцентрів. Сірі-сірі і невиразні, що аж в очах від них рябіло. Трієчники за мірками колишньої і середньої, і вищої в Радянському Союзі освіти. Професіоналізму, досвіду, кмтливості, вміння аналізувати, мислити тактично і стратегічно державними категоріями, передбачати наслідки своїх діянь – цього всього і близько у них не було. Зате нахабності не доводилося позичати – її вистачало через край. Не випадково не хто інший, а саме Леонід Данилович благословляв ледь не щорічні вшанування нібито кращих з кращих. Ніби як державотворців – і величав їх елітою нації. Еліти все менше і менше стало, якщо знати вимоги до тих, кого нею наділяли, а крик та галас на всю Україну здіймали. До цих пір мало хто й знає, що елементарно, як Пилипи з конопель, з'являлися хвацькі хлопці, які за гроші «еліти», і чималі, до речі, на помпезних збіговиськах «вождів», «провідників», «очільників» та «лідерів» і т. д. нації оголошували переможців наче найвибагливіших рейтингів – мало не ідолів у нашій державі.

І в той час, коли навіть у найглухіших районних центрах відкривалися університети та академії – уже не інституту, на які немов пройшла мода, – рівень вищої освіти насправді падав і падав, упавши там і тут зовсім до посереднього. А ще в той же час, коли кандидатів та докторів наук заходилися плодити геть на кожному кроці, на справжніх вчених настав голод. За гроші пролазили в науку – це ознака нікчемності держави, котра таке дозволяє. І вчитися за гроші можна лише за умови, що скільки б ти не платив навіть «неофіційно», та не складаєш іспитів – бувай здоровий і ска-тертиною дорога з вузу. Оскільки в підсумку уже нині й домінують при владі неукі і недоучки, розумові здібності та інтелектуальні можливості яких ніякої не витримують критики. Там і тут, зверху й до самісіньких низів бал наразі правлять не фавіхці та не сумлінні вдачами і совістю патріоти України за суттю, а люди зовсім інших категорій. З обмеженим і часто-густо викривленим для

пристарілих Старсоцбезу з роману «Дванадцять стільців». Мова про Олександра Яковича, який крав, нагадаємо, постійно, але від чого постійно і ніяковів та соромився. Одначе уже при Віктору Януковичу-Президенту всіх поголовно гризоти совісті у нас перестали доймати. Особливо таємне стало відвертим після того, як Віктор Федорович дременув з України, а ним окрадений народ рвонув на екскурсії в Міжипір'я та царські палати «членів сім'ї і наближених до неї» головних прокурорів та мільціонерів, а також міністрів. Чи не у кожного знайшлися золоті буханці – їли-їли і наїстися ними ну ніяк не могли.

Та тільки нині видно, як на долоні, що «сім'ю» Януковича змінили по суті клани і мафіозні та організовані злочинні і корупційні угруповання, котрим усі «попередники», як говорив незабутній Микола Азаров, і в підметки не годяться – їм до нинішніх безсоромних як тепер до Києва рачки усім вчорашнім «сім'янинам» Януковича. Прийшли замість них, і відразу всілися, як там і були, на так звані «грошові потоки». Течуть такі річки в Україні ще з часів першого та другого Президентів і не висихають. Навпаки, стають все більш повноводними. У кожній галузі, в кожному відомстві зараз заведено збирати податі з підлеглих і спрямовувати готівкою у «центр». Коли по дорозі, ясна річ, живитися вдається десяткам і сотням васалам-слугакам, як недоїдками з багатих столів. А що вже керманцям управлінь Національної поліції, прокурорам та суддям дозволено «жити на широку ногу», так це навіть не засуджується. Ніхто й спитати не сміє, за які такі бариші вони їздять на крутих іномарках, жирують у фешенебельних котеджах і відпочивають на заморських курортах? А як питати, якщо вся судові і правоохоронна влада нині на сторожі бандитсько-розбійницько-виконавчої? Грабіжництво в Україні сьогодні, як ще ніколи раніше, захищене – хіба не так? Беріть нинішні Міністерство оборони України – злодій на злодієві, барига на баризі в погонах. І це в країні, котра перебуває у ста-

Але ж тепер маємо те, що маємо

І давно пора про це згадати. Хоч краще і пізно, ніж ніколи. Судячи з того, з яким безмежним нахабством діючі зараз клани, «партії» та «фракції» і всі їх численні прихвостні на службі розперезалися, витримувати цього уже просто немає сил і змоги. Сьогодні для народу України настає момент істини: або-або! Або він є народ, «якого правди сила народом звойована ще не була, яка біда, яка чума косила, а сила знову ожива», як це писав відомий поет. Або приречений на плазування і покірність та жебрацьку долю неосвіченої і темної маси. Якщо хочете, то і курява, котру вітер рознесе, як сміття та не потріб. Або жити і сучасникам на землі своїх пращурів, і дітям та онукам сучасників тут теж вікувати і процвітати, або втікати-розбігатися мерщій, куди очі дивляться, по далеких краях і домівках, жити там переселенцями і чужинцями, прибитими до чийось берегів кураєм-перекотиполем. У підсумку ж і за великим рахунком, це і для України-держави роздоріжжя та доленосний вибір: або-або. Або бути їй незалежною, самостійною, а головне заможною і благополучною серед інших країн, або безсильно і ганебно зникнути з карти Європи та всієї планети, навіть згадки про себе не залишивши. І, поступившись своєю рідною землею-місцем кому завгодно, тільки не власним спадкоємцям. Оце до цієї межі Україна нині дожила!

Щоб у цьому вирішальному на терезах теперішньої української історії моменті зайвий раз переконатися, повідаємо зараз про один єдиний випадок, який стався недавно на так званій Раді регіонального розвитку, влаштованій з показово-демонстраційною метою замилити людям очі, а відбувалася вона у присутності Президента Петра Порошенка. Тим паче, що цей випадок не може не викликати інтересу сільського населення. Як не може не наптовхувати і на запитання, так це цвях чи не цвях у домовину чинної гоп-компанії при владі? Адже діючий Прем'єр з незакінченою вищою базарною освітою Гройсман на поважній Раді раптом скипів гнівом, схопився з місця, мов ужалений, і заходився метати громи та блискавки на адресу в.о. – виконуючого обов'язки – голови Державної в Україні служби з питань геодезії, картографії та кадастру Олега Цвяха. Себто Держгеокадастру, як прийнято скорочено цю службу величати. І цитуємо Гройсмана до слівно: «Пане Цвях, з даної хвилини ви відсторонені від виконання своїх обов'язків. Завтра я звернусь до ГПУ (Генпрокуратури – Авт.) і НАБУ порушити проти вас спра-

за цим спічем пана Гройсмана криється: щире бажання наводити лад у державі і починати справжню боротьбу з тотальною і наскрізною корупцією чи гра на публіку, котра насправді нічим страшним для пана Цвяха не скінчиться? Оскільки є сумнів стосовно серйозності намірів Прем'єра. Адже Цвях, котрий провинився, як і сам Гройсман та Президент Порошенко, з вінницького гнізда нинішніх державних очільників. Не випадково керівник програми практичної політики і водночас експерт Інституту політичної освіти Олександр Солонтай так прокоментував «блискучу риторику» Гройсмана: «Цвях працює під орудою Максима Мартинюка, а пан Мартинюк виконує обов'язки міністра аграрної політики замість відставленого міністра. Це міністерство зараз без міністра – позбавлене перепон творити неправедні діла. Яснішими словами, «вінницькі» прекрасно знають, що відбувається в цьому Держгеокадастрі та які схеми розгорнув Цвях по всій Україні». Звідси висновок експерта: заміна одного Цвяха нічого не дасть. «Поки ми не ліквідуємо земельну мафію та не передамо всі землі і за межами населених пунктів громадам, пухляки залишатиметься», - підвів ризик все той же Олександр Солонтай.

Більше того, він висловив припущення, що крайнього Цвяха звільнили за невиконання ним «у прихованому режимі покладених на нього завдань». Про що іде мова? А не зміг таємне вберегти у таємниці. Адже напередодні перед вікнами уряду у Києві відбулася акція протесту під гаслом «Продавати землю – значить продавати Вітчизну!» Її учасники в прямому розумінні слів годували землею картонну фігуру Володимира Гройсмана. Та ще й тримали у своїх руках погрозовий лозунг: «Олігархів у землю, а не землю олігархам». І тепер лідер ГО «Профспілковий наступ» Сергій Павленко зі свого боку теж вносить ясність: «В.О. голови Держгеокадастру Олег Цвях – людина Гройсмана, яка нічого не робила для того, щоб кадастр запрацював. Українські, разом з ними й іноземні агробарони, уже згорають від нетерпіння і чекають на те, щоб скутити за безцінь наші землі. Сьогодні ніхто не квапиться встановити, скільки там і тут в Україні коштує сотка землі. Як і те не спішає встановити, а як же формувати ціни, що при цьому враховувати? То Україну банально шантажують кредитами, аби потім наважін за копійки забрати її землі, а пан ні на що інше не здатний - Гройсман слухняно бере під козилок «Буде зроблено!».

А розумієте, чому це так відбувається? Та тому, що освіти, хисту і вміння дійсно не вистачає

країни, котрою «рулюєш», добивати до ручки. Це напрочуд вдало у нинішніх обранців влади тільки й виходить! Хоч дивуватися тут і не доводиться, бо ж ламати, як відомо, не будувати. То з того грому і тих блискавок, які метав в Олега Цвяха дуже й дуже розгніваний Володимир Борисович, навряд чи бризне дощ. Швидше за все, погуркотить-погуркотить – і розвидниться.

Так прогнозувати у нас є підстави. Цими ж днями слідчі Генпрокуратури та СБУ по всій Україні рознесли вість, що провели тотальні обшуки у Вінниці. І обшукували там не пересічних та дрібних підприємців на тому ж вінницькому ринку, а кабінети керівників тамтешньої митниці і фіскальної служби, а заодно й наближених як до них, так і до київських «вождів» бізнесменів. А все тому, що (далі цитуємо доповідну) «існує обґрунтована підозра, що так звана вінницька горіхова мафія контролює весь експорт волоських горіхів із України у десятки різних країн». І далі повідомляють подробиці: «Під час цих обшуків у вінницьких горіхових мафіозі знайдено та вилучено пачки валюти, іменні конверти з доларами, «чорну» бухгалтерію та списки «кур'єрів», навпроти прізвищ яких значилися суми з багатьма нулями». Нарешті, окремі деталі цієї спецоперації докинув і Генпрокурор Юрій Луценко: «Затримано працівника митниці, за місцем проживання якого виявлено 114 тисяч доларів у пакетах із назвами товариств, які проводили незаконні експортно-імпорتنі операції».

Отака грізна влаштована облава на вінницьких гріхо-горіховодів! Тепер їм усім по заслугах дістанеться, чи не так? Гай-гай – благами надіями у даному випадку дорога у рай вимощена. Бо буквально позаторік і торік Генеральна прокуратура уже здійснювала не менш резонансний «наїзд» на вінницькі митниці та податкову інспекцію, які «прикривали» вінницьке таке «горіхове організоване злочинне угруповання». І чим це скінчилося, як гадаєте? Гадати ж не треба: зазирніть у Єдиний державний реєстр досудових розслідувань, і ви дізнаєтеся, що прокуратура Вінницької області ще в липні 2016 р. закрила кримінальну справу «за відсутності складу злочину».

Та й на цей раз справу вже явно спускають на гальма. Оскільки слідство головного підозрюваного і затриманого поміж митників вимагало негайно за грати садити. А якщо й відпускати, то під заставу у три мільйони гривень. Але суд відпустив, загребувавши сплатити тільки 160 тисяч.

Все одно, що шуку кинули назад

Розумний на гору не піде – розумний гору обійде

І ситуація з «горіховою мафією» у Вінницькій області не виняток, а один з напрямків суцільної теперішньої практики. Вам нагадати аналогічні випадки, коли наче ловили негідників-грабіжників на гарячому, гучно нахвалялися їх покарати, а в результаті – гучний, даруйте, пшик? Почнемо, скажімо, з Ігоря Павловського, якого НАБУ звинуватила в розтраті - при закупівлі пального - не мало і не багато – 150 мільйонів бюджетних коштів. Кажуть, утік, мов кризь землею провалився, і знайти досі ніби не можуть. Як от шукали і не знаходили нардепа Олександра Онищенка, котрий на оборудках з газом «захарлав» аж три мільярди гривень. Щойно надійшла інформація:

домили, що наша Україна стала лідером в Європі з підвищення цін на продукти харчування. Сповідують: споживчий кошпик українців цього року подорожчав більше, ніж на 15% - і це дійсно найвищий ріст серед усіх країн європейського континенту. Та чи на 15% насправді дорожчали наші харчі? Не сумніваємося, що набагато більше. Адже якщо сало – національна гордість! – за останніми офіційними даними у ціні виросло аж на 67%, то що можна говорити про інші продукти? Державна статистика навіть підтверджує, що вартість м'яса свинини виросла на 47%, а яловичини на 38 відсотків. Автору цих рядків буквально минулої суботи на ринку житлового масиву Перемога міста Дніпра довелося бачити, як старенька бабуня собі купляла сметанки

піддані рейтинговим дослідженням. Експерти зважували шанси держав за наступними показниками: ВВП на кожного громадянина; тривалість життя; доступність до повноцінної медицини; соціальна підтримка і соціальний захист, з одного боку, підостаючого покоління, а з другого, людей похилого віку; довіра до уряду; число освічених, що закінчили як середні навчальні заклади, так і вищі. Також навіть масштаби благодійності та сфер дозволя, відпочинку і розваг в державі та можливість реалізувати себе не за однією, а кількома професіями. А ще плюс за інтересами й уподобаннями. Так, зі Сполученими Штатами, Японією чи Канадою, Швецією і Німеччиною нам, певно, так не тягатися. Але у першій десятці щасливих народів і норвежці,

дійної енергетичної залежності України від провідників уже світових масштабів, на котрих ніде тавро ставити. Це ж бо ще й техногенна небезпека для усіх нас з вами, оскільки уран, в першу чергу, ядерне паливо і атомна енергетика - з усіма наслідками, які з цього витікають. Плюс це й ядерна зброя, тому добуток українських уранових руд чужинською приватною фірмою в рази знижує геополітичне становище і значення України у світовому співтоваристві. З нами уже майже не рахуються, а скоро не рахуватимуться зовсім.

Так от, товчемо ми воду у ступі з однією дуже актуальною зараз метою: українське суспільство має заробити собі на носі, що обирати і далі оптом і вроздріб – в мажори-

кам і злочинцям у владі прощення не повинно бути і не буде. Що всі вони до одного мусять понести ту кару, яку заслужили. Досить відпускати у біга та схованки по зарубіжжю – пора садити у вітчизняні тюрми. Усі вони за великим рахунком – міністри та радники, парламентарі і бізнесмени-політики, судочинці і правоохоронці уже тоді, коли оприлюднили свої «фантастичні» декларації, якби були людьми з великих літер, неодмінно мали б подавати у відставки. Не у Сірка позичати очей, а прямо дивитися у вічі співвітчизників, просити у них пробащення, каятися і мерщій відшкодовувати суспільству награване у нього. А всі ті, хто сьогодні довів Україну до краю провалля і штовхає її туди з усіх сил, навіть мали б застрелитися, якби були справді елітою, честю і совістю нації. Та ні, вони до цього так і не доросли. Ім цього Бог так і не дав осягнути розумом, серцем і душею.

А коли так, то тепер уже відмовитися нам від люстрації запроданців, ворогів народу і негідників усіх мастей та вдач, як ото не зважилися чинити люстрацію комуністів чверть століття тому, НІЯК НЕ МОЖНА. Тому до вимоги щодо нового виборчого законодавства в порядку вимушеного нині кроку вкрай необхідно внести цього разу КАТЕГОРИЧНУ ЗАБОРОНУ балотуватися у народні депутати і обіймати надалі керівні посади у виконавчій та судовій владі УСІМ ТИМ, ХТО БУВ ТАМ І ТУТ – буквально всіх до одного і до останнього більше не пускати ні у Верховну Раду, ні у Кабмін і Адміністрацію Президента. Як і в обласні і районні відповідні інстанції. Все. Досить! Більше терпіння зрадників НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ ми не повинні з вами – згодні?

І останнє, не менш суттєве: а награване, вивезене в офшори та власні вілли і палаци по найпринагідніших кутках і країнах світу ПОВЕРНУТИ НАРОДУ – і ніяких поблажок тут не повинно бути. Створене поколіннями наших батьків і дідів, те, що належить нам від народження і як спадщина, та нагромаджене уже й нашими трудами має нам належати і служити Вітчизні і її патріотам. Як то кажуть, за базар, який натворили-начудили, треба відповідати. Настав час. У тому числі і ціною своїх неправомірних та крадених статків. Бо інакше Україні нам уже не врятувати. Тому й вимагати тільки відставки усіх гамузом учорашніх сьогодні уже замало. Вчорашнім нічого іншого дійсно не лишається пропонувати, як награване вернути туди, де грабували, а потім сідати у буцегарні на довічне ув'язнення. Це щоб не бути розстріляними, повішеними і злиднями у своїй старості. Позаяк вони самі обрали собі таку гірку долю. Хто підсовував і підсовує досі народу непереливки, мусять пожити їх у власному безслав'ю, підлому і злочинному житті. Скільки б вони свою віршовку для народу не вили, мають зав'язати її зашморгом на своїх шиях. Точніше, зробити це випадає зараз нам. Народу!

Микола ЯСЕНЬ.

ЗА БАЗАР?

Онищенко насправді і не ховається. А поселився у невеликому німецькому селищі, бо має там мало не 40-гектарну садибу і буде найбільший в Європі іподром. Оскільки мріє заробляти на кінному спорті. Це його хобі – влаштувати гонки та забіги.

Чи візьмемо Романа Насірова, ще недавно головного податківця України, на совість котрого, за даними того ж НАБУ, близько двох мільярдів поцуплених у народу гривень. Та що невольими «поодинокі» злодії, якщо ніяк не можуть взяти за зябра, так звану, бурштинову мафію? І бояться, як вогню, чіпати тих, хто вагонами вивозить в офшорні зони золоті зливки та повні кейси валют! Або ось розгорівся скандал навколо сина Арсена Авакова, причетного за дуже хороші гроші до постачання примітивних рюкзаків самій Національній гвардії. Та чи знаєте ви, що завтра оборудка за участю Авакова-сина і виїденого яйця не буде варта? А це правда. Оскільки з'ясувалося, що колишній завод «Ленінська кузня», а нині ПАТ «Кузня на Рибальському» ЗСУ – Збройні сили України – забезпечує бронемашинами, правлячи за них вдвічі дорожче, ніж насправді вони коштують. Так от, головний власник «Кузнi на Рибальському», її кінцевий бенефіціар, як зараз кажуть, Президент Петро Порошенко...

Це було б смішно, далі нікуди, якби не було настільки сумно, що в Україні чимдалі все менше і менше українців ладні жити. За останніми даними чесних соціологів, серед наших співвітчизників працездатного віку від 25 до 45 років майже 60 відсотків готові їхати куди завгодно і працювати там ким завгодно, аби тільки не залишатися на своїй Батьківщині. А на запитання: ситуація у нас за останні три роки покращала чи погіршала, - 93% опитаних заявили, ясна річ, що погіршала. І дуже. Бо якщо ще півроку тому 88% нарікали на нескорене в державі розкрадання її багатств і 73% на безрезультатні «реформи», то зараз 92% наших співвітчизників шоквані зростанням цін на послуги, продукти і товари. І не дивно. Щойно зарубіжні експерти пові-

у майонезну баночку, а домашнього сиру 200 грамів – більше вона не могла собі дозволити. І це її тижнева норма...

Коротше, за знуцанням над народом наша влада зараз попереду всіх у Європі. За єдиним показником відстає – за рівнем заробітної плати та пенсій. Хочете знати, які «цікаві» метаморфози відбулися цього року у Кривому Розі? Там навесні металурги колишньої «Криворіжсталі» і гірники залізрудних шахт та збагачувальних комбінатів мало не впродовж місяця день і ніч страйкували й мітингували. Спершу вимагали, щоб їм платили на місяць не менше тисячі у доларовому еквіваленті, а потім чотирьох тисяч євро. Оскільки за підрахунками економістів 24-26 тис. грн. мав на той час становити в Україні прожитковий мінімум. Так от, а сьогодні в Кривбасі тиша – ніхто не протестує і не мітингує. Невже, як у тій пісні, все хорошо стало, прекрасная маркіза? Та металургійний завод і рудники, копальні підземного видобутку і кар'єри сьогодні в паніці, не вистачає кваліфікованих кадрів провідних професій – сталеварів, горнових доменних печей, прокатників, робітників-прохідників підземних дільниць і очисних вибоїв, екскаваторників на рудниках. А все тому, що люди масово розраховуються. Уже й не поодинокі, а трапляється, що цілими бригадами. Усі зриваються зі своїх рідних та нажитих місць, і виїжджають на роботу за своїми спеціальностями переважно у країни Європи і Азії – у Польщу, Німеччину, Індію і так далі. Туди, де їм платять по тисячі в доларах або євро.

Зрештою, під егідою ООН щорічно визначаються країни, у яких народ живе і найбільш щасливо. Щодо заможності, то українці, навіпаки, серед найбідніших. Попереду нас Колумбія, Йемен, Нігерія, Сальвадор, Кенія та Гондурас, а після нас Ліван, Малі, Бангладеш, Гватемала, Чад, Сомалі та Конго. Як вам, хороша компанія? А за рівнем, образно кажучи, щастя на душу населення Україна на 132-й сходінці серед 155 країн, які були

данці, фіни, голландці та австралійці. Україна ж за щастям для свого народу по-сусідству з Угандою і Ганою, Нігерією та Камеруном, Суданом, Ефіопією і Пакистаном – кінчаючи Сирією і Танзанією. Куди ще нижче опускається?

Хоч у наших читачів, швидше всього, з'явиться запитання, навіщо газета про всі безчинства та гіркі від них наслідки нинішньої влади зайвий раз нагадує – все одно, що ятрить душі, товче воду у ступі, а не винуватців наших теперішніх бідувань? Адже що народ і країна впродовж трьох останніх років опинилися за гранню благополучного існування, і надій на краще все менше і менше, видно уже мов на долоні. Якщо за ці три роки Україна напозичалася понад 8 мільярдів доларів, і це буквально ніскільки не допомогло злету її економіки – про що ще можна говорити, як не про безбожні розкрадання позичок та мивання їх в офшорні зони? Втім, не знайти серед наших сучасних «вельмож»-товстосумів ані жодного, хто б не мав нині красенів-палаців у найпривабливіших кутках по всьому світу. І їм все мало. Поки підступно, підло і по-зрадницьки готуються до розпродажу української землі, що неминуче поставить Україну за рамки незалежності і самостійності, тишком-нишком, таємно, якщо хочете знати, добуток українських уранових руд передали зовсім невідомій, але іноземній офшорній компанії, статутний фонд якої аж... 25 тисяч гривень. Мало того, що це очевидна загроза остаточної і безна-

тарних округах і за партійними списками – запроданців і злодіїв свого народу не просто не можна, а згубно для держави. Ми вже на лінії небезпеки, відступати за яку – собі на погибель. Уже ж пересвідчилися, що майдани нічого не дають. Навпаки, приводять до влади все більш і більш непорядних нечестивців. Тому тільки ми, виборці, спроможні своїми голосами відправити на смітник історії тих, хто сьогодні дорвався та присмоктався до влади, аби тільки заневолити і спустошити Україну, винищити українську націю і набити власні кишпелі. Давайте не спокушатися їхніми порожніми обіцянками, подачками з їхніх столів і гардеробів, тим паче, торбинками з гречкою – настав час свідомо робити вибір на користь чесних, сумлінних і компетентних, котрі готові усі свої здібності та амбіції покласти на карб Вітчизни і народу. Шукати і знаходити справжніх патріотів, здатних свої зусилля і своє життя присвятити рідній країні – іншого нам уже просто не дано.

Виникає, правда, питання: а де їх шукати і знаходити? Декому здається, що такі уже перевелися. Але якщо ми відразу усіх, кого обиратимемо на цей раз, попередимо про повну їхню відповідальність, в тому числі, і кримінальну, перед Батьківщиною і народом, передбачимо їй закони, врешті-решт, не руйнувати, а розбудовувати – уже гарантія, що отримаємо бажаних діячів європейського державницького рівня. Але для цього на прикладі нинішніх горе-діячів необхідно продемонструвати, що зрадни-

Р.С. Коли цей матеріал було підготовлено до друку, Інститут демографії і соціальних досліджень Національної Академії наук України оприлюднив свій прогноз, який ЗМІ відразу назвали страшином і моторошним. Через 30 років, на думку вчених, в нашій державі чисельність населення скоротиться не менше, ніж на 5,5 мільйона людей. Причому, людей працездатного віку зменшиться на 6,6 мільйона, а пенсійного віку, він 60 і більше років, навпаки, збільшиться на 2,6 мільйона чоловік. Тут зарозливих два моменти. Перший: українці у межах своєї країни залишиться набагато менше, ніж буде потрібно на нормальне функціонування усіх сфер суспільства і життя. Якщо враховувати, що нині практично не відомо, скільки нас залишилося, але мало уже хто сумнівається, що значно менше сорока мільйонів, то на глибоке переконання науковців-дослідників, без негайного перепису населення Україна зараз не в змозі реально дізнатися і надійно планувати у своє майбутнє. А другий момент – частка пристарілого, непрацездатного населення досягне третини від усіх мешканців.

Цей «перекіс» поготів виявиться непосильним для обезлюдненої України. Як вважає провідна наукова співробітниця згаданого Інституту Лідія Ткаченко, «щоб мінімізувати негативні наслідки демографічних змін, уже зараз потрібно переосмислити усі цілі і програми розвитку держави, а також інструменти і методи політики та практики у всіх її сферах». Іншими словами, гнати у три ший нинішніх «вождів»-неуків та нездар, і негайно, поки не пізно, завертати назад. Повертатися на рейки здорового глузду, професіоналізму та переймання інтересами українського народу і української держави. Правда, виникає ще один «нюанс»: навряд чи теперішні горе-керманичі України погодяться, що вони неукі та нездари. Швидше навіть образяться. Але якщо вони інтелектом не обділені, то тоді значить, що навмисне, націлено знищують Україну і українську націю та український народ. А це вже злочин і ворожа діяльність, за яку час нести нарішті і кримінальну відповідальність.

М. Я.

ДЕСЯТЬ ПОРАД для фермерів

Як мінімізувати збитки за допомогою YouControl
Як захиститись від шахраїв, рейдерів, збанкрутілих партнерів, фіктивних фірм і зекономити тисячі годин і гривень юристів на перевірку партнерів?
За 1 хвилину у систему YouControl автоматично надходять дані з 42 офіційних реєстрів. Спеціалісти компанії YouControl підготували ці десять порад спеціально для фермерів, які допоможуть вам у розпал торговельного сезону уникнути збитків через недобросовісних контрагентів.

1. Переконайтесь, що ваш партнер має право заїматись тим видом діяльності, який він декларує на сайті чи персональних зустрічах
У партнера є необхідні для діяльності ліцензії? Особливу увагу зверніть на контрагента, в якого ліцензія була анульована, подікавсь причинами цього. Можливо, він більше не має права займатись тією діяльністю, яку декларує.

2. Ваш партнер не збирається збанкрутувати найближчим часом?
У процесі банкрутства директор може отримати від вас товар або гроші, які буде надзвичайно складно повернути. Також партнера варто поставити на моніторинг і вчасно отримувати сповіщення, в тому числі і про початок процедури банкрутства, адже партнер вам навряд сам про це повідомить.

3. Чи є ваш контрагент платником ПДВ?
Не довіряйте словам та сканкопям свідоцтва платника ПДВ, перевіряйте найактуальнішу інформацію безпосередньо з податкового реєстру, яка міститься в системі YouControl. Адже можуть виникнути проблеми з віднесенням відповідних сум до складу податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування ПДВ, що означатиме суттєві фінансові втрати. А які стосунки вашого партнера з податковою? Можливо, ваш контрагент має податковий борг, про який вам точно не повідомить.

4. Перевірте історію судових справ
Дізнайтесь, які судові справи мав ваш партнер. Ким виступав: позивачем чи відповідачем, та на які суми були позови. Чи велась щодо підприємства або його посадових осіб кримінальні справи.

5. Перевірте власників, кінцевих бенефіціарів та ключових акціонерів компанії
Обов'язково подікавсь структурою власності вашого контрагента. Чи є в засновниках підозрілі компанії, офшори чи одіозні особи? Ви мусите знати, хто насправді приймає рішення. Досє покаже, хто володіє найбільшою часткою акцій. Буває, що засновник — зовнішній компанія, проте 90% у володінні організації з сумнівною репутацією.

6. Перевірка зв'язків компанії та директора
Скористайтесь інструментом «Пошук зв'язків» у YouControl, і структура компанії вашого партнера розкриється у всій повноті перед вами. Чому компанія має так багато співзасновників? Попросіть вашого партнера пояснити доцільність запутаної структури власності, особливо, якщо підприємства не пов'язані одне з одним сферою діяльності.

7. Перевірте на співпрацю з країнами під санкціями
Співпраця з партнером, який порушує міжнародні норми, може сприяти тому, що ваше підприємство понесе відповідальність згідно українського законодавства.

8. Перевірте на ринкову потужність компанії.
Ви впевнені, що потужностей партнера вистачить для задоволення ваших потреб?

Скористайтесь інструментом «Дослідження ринку» у YouControl і отримати список альтернатив. А раптом це «фірма-прокладка»? Не полінуйтесь звернути увагу на кількість персоналу. Компанія з великим оборотом та критично малою кількістю персоналу мусить вас насторожити.

9. Перевірте фінансовий стан за допомогою індексу FinScore
Індекс FinScore – новий інструмент YouControl, який проаналізує фінансову стійкість контрагента за секунду. Допомогає швидко прийняти рішення про те, як варто працювати з контрагентом з урахуванням фінансових ризиків. Цей інструмент економить бізнесменам безліч часу та коштів, які компанії витрачають на фінансових аналітиків.

10. Перевірте зовнішньоекономічну діяльність компанії
Дізнайтесь, куди і що експортує та імпортує ваш контрагент. Яким чином це пов'язано з його основним видом діяльності? Не зайвим буде подікавись щодо причини відсутності інформації стосовно країни-імпортера в офіційному реєстрі. Якщо ви ретельно провели перевірку свого контрагента, ризик непередбачених збитків, що можуть сягати десятків тисяч, а то й мільйонів гривень через фіктивні фірми, конвертаційні центри, неплатоспроможні компанії, підставні фірми ваших конкурентів - максимально низький. Були випадки, коли ділова розвідка фактично рятувала гроші компанії та репутацію. Зареєструйтесь в YouControl і перевірте 10 компаній безкоштовно та відправте запит, якщо бажаєте отримати преміальний 3-х денний доступ.

Польща змінила правила працевлаштування іноземців

З 1 січня 2018 року посиляться контроль за працевлаштуванням громадян шести європейських країн, а саме Вірменії, Грузії, України, Білорусі, Молдови та Росії.

З 1 січня у Польщі запроваджують нові правила працевлаштування для іноземців. Нагадаємо, що 17 серпня було опубліковано новий законопроект про популяризацію працевлаштування та установ ринку праці, яким передбачено нові правила прийняття іноземців на сезонну роботу в Польщі.

Це означає, що з 1 січня 2018 року посиляться контроль за працевлаштуванням громадян шести європейських країн, а саме Вірменії, Грузії, України, Білорусі, Молдови та Росії. Законопроект має адаптувати національне законодавство Польщі до директиви ЄС щодо умов в'їзду та проживання громадян третіх країн (не країн-членів ЄС) для працевлаштування на сезонну роботу.

То що ж змінюється?
З 1 січня 2018 року заяви роботодавців замінять на дозволи, що видаватимуть бюро праці. Їх видаватимуть автоматично, але завдяки реєстрації вірогідності документа буде простіше перевірити.

До 1 січня громадяни шести європейських країн ще можуть короткотерміново (максимум на шість місяців на рік) працевлаштовуватись у Польщі за спрощеною процедурою. Для цього роботодавець має зареєструвати свій намір взяти на роботу іноземця у повітовому управлінні праці (процедура безкоштовна) та надати працівнику запрошення на роботу в Польщу.

Видача запрошення на рік - пріоритет воеводи

Такий документ був потрібний лише для виводження польської національної візи, що дозволяла працювати українцям у Польщі більше, ніж 180 днів на рік. З прийняттям змін до закону всі іноземці, що приїжджатимуть до Польщі на сезонну чи короткотермінову роботу, в обов'язковому порядку матимуть отримати дозвіл на роботу.

Такіх дозволів буде два типи: дозвіл на сезонну роботу в Польщі (дає право працювати на території Польщі протягом 9 місяців); дозвіл на короткотермінову роботу в Польщі (дає право працювати на території Польщі протягом 6 місяців).

Видаватиме їх староста за місцем проживання особи, яка прагне працевлаштувати на роботу іноземця.

У разі отримання дозволу, працювати в Польщі іноземці зможуть протягом 9 місяців на рік у трьох чітко окреслених сферах – садівництво, сільське господарство та туризм. Таке обмеження допоможе звузити діапазон використання дозволів на сезонну роботу.

Зміни є!

У контексті цих змін Міністерство сім'ї, праці та соціальної політики оприлюднило повідомлення, у якому йдеться, що буде запроваджено новий тип дозволу на сезонну роботу. Це головним чином стосується зайнятості в сільському господарстві, садівництві та туризмі. На відміну від інших дозволів, його буде видавати староста. Очікування не забиратиме 6 тижнів, а значно менше часу. І на підставі цього документу іноземець зможе виконувати сезонну роботу протягом 9 місяців у календарному році.

Варто додати, що з 1 січня усі посвідчення стануть платними. Наприклад, дозвіл на короткотермінову роботу в Польщі (180 днів) вартуватиме 30 злотих.

Царичанці і Могилеву – 40 мільйонів. Кому це допоможе?

Але перехід від документальної фази створення парку до практичної діяльності занадто повільний. Різні пілки влади співпрацюють так, як мокре горить.

Хоча обласна рада і дала «добро» на створення Національного парку в двох районах, досі немає дирекції «Орільського», яка б уже переймалася підготовчим станом Орелі у визначених районах, робила комплексні висновки. А тим часом народний депутат України по 34-му виборчому округу, до якого входять різнобічні стосовно річки Дніпро Верхньодніпровський, П'ятихатський і Царичанський райони, Олег Кришин 21 листопада відреагував на звернення людей несподіваним листом до голови Дніпропетровської ОДА В. Резніченка:

«Оріль є нашим національним надбанням, одним із 100 чудес природи України. Географічне розташування річки остронь від індустріальних центрів сприяло збереженню природних комплексів у її долині. Але незабаром вся ця природна краса може залишитися лише в пам'яті старших поколінь. Оріль сохне і місцями перетворюється на великий струмок, а навколишні плавні та озера заростають очеретами. На наших очах відбувається екологічне лихо, яке загрожувє знищенням оазис степового Придніпров'я.

Зокрема, катастрофічна ситуація спостерігається в районі селища Царичанки та біля села Могилів. Тамтешні старожити не можуть і пригадати, коли Оріль так сильно міліла, і побоюються, що за кілька років від колись повноводної річки взагалі нічого не залишиться. Пропшу Вас, Валентине Михайловичу, надати допомогу для порятунку Орелі, виділивши у 2018 році з обласного екологічного фонду коштів на реалізацію проєктів з розчищення Орелі в районі: - смт. Царичанка – 20 мільйонів гривень; - с. Могилів – 20 мільйонів гривень.

Керівництво місцевих органів влади готове співфінансувати вказаний проєкт. Я, зі свого боку, докладу максимальних зусиль, щоб з Державного бюджету було виділене додаткове фінансування на ці проєкти».

З листа депутата виходить, що основна біда річки – її в двох місцях зависокі дно. Між тим, Оріль має 385 кілометрів русла і площу басейну 10 820 кілометрів, тож орільські проблеми варто розглядати багатогранніше і глибше. Помічник народного депутата Ігор Гвилявешь переконув, що так і буде:

- Олег Кришин звернувся за допомогою до Мінекології України. Експертна група міністерства зробить обстеження річки і надасть свої пропозиції щодо покращення гідрологічного стану. Фінансування на 2018-19 роки буде, Оріль потрапила в програму щодо збереження малих річок України. За висновками експертів будуть проведені громадські слухання, а вже після них ухвалюватимуться остаточні рішення.

Наміри є. Але виникає чимало питань – нащо «топити» аж 40 мільйонів державних гривень, коли катма основного - зрозумілого людям проєкту? Подібний «кришинському» у 2009-му вже розроблявся - десь у 50 з хвостиком разів дешевший (!) - проєкт «Покращення гідрологічного та санітарного стану р. Оріль в Царичанському районі». Він теж передбачав часткову прочистку річки від Івано-Яризівки до Яго-

ЗАХИСТ ДОВКІЛЛЯ

риного, включно з Драгівкою й Китайгородом. Тоді проти небаченого в історії плондрвання орільського річища запротестували жителі краю. Тож в 2010-му в. о. начальника Дніпропетровської обласної адміністрації Сергій Сазонов заявив:

- Зважаючи на негативне ставлення населення до виконання робіт з розчищення русла на окремих ділянках, ухвалене рішення на відкоригування проєкту на визначення меж водоохоронної смуги та бережної захисної смуги Орелі довжиною 18 кілометрів від Ягориного до Івано-Яризівки. Вартість робіт 600 тисяч

ричанському районах перерізана 32-ма греблями;

2.1962 р. - будівництво Кам'янського (Дніпродзержинського) водосховища. Оріль перегачена і пущена по руслу Протова від Пати (Катеринівка) до Обухівки. Нове 61-кілометрове русло поглиблене земснарядом через «можливий прорив дамби Кременчуцької ГЕС». Через загрозу підтоплення повеневими водами, якого немає, стерте з лиця Землі село Заочепське Царичанського району. Занежений проєктний рівень води в новому руслі, яке місцеві жителі звуть «каналом», знищив плавні, болота і озера

логічного режиму Орелі на межі Полтавської та Дніпропетровської областей». Заплановане поглиблення 5,1 км давнього русла річки від Нехворощі до Шедієвого (Полтавщини). Проєкт втілений в життя, біля Михайлівки Царичанського району не стало орільської води;

10. 2009 р. «Покращення гідрологічного та санітарного станів Орелі в межах Царичанського району». Передбачалася прочистка Орелі в багатьох місцях, через що рівень води понизився б, а людські колодязі залишилися б сухими. Відмінений через активний спротив громадськості;

11. Листопад 2012 р. Протока Грякова наглухо перегороджена кам'яною греблею, річка примусово направлена у недокопане русло під Шедієвим та двома потоками в Заплавку нижче Михайлівки. 3 15 листопада до 7 грудня Оріль нижче Шедієвого не текла, а сікала. Близько 8 км русла біля Маячки і Бабайківки висохли, майже повністю знищені риба і ввесь живий водний світ;

12. 2012 р. Проєкт підживлення водами Дніпра-Донбасу Козачого лиману, Порубізького та Заплавки в Магдалинівському районі. У разі його реалізації Оріль стане непридатною для купання і відпочинку нижче за течією. Змінений через спротив громадськості Приорілля на проєкт підживлення водами Орелі (трьома півкілометровими трубами діаметром 60 сантиметрів під дном каналу). Вартість робіт 12 мільйонів гривень. На це підживлення, за даними директора проєктного інституту «Дніпродіпровадності» Володимира Гринюка, витрачається біля 2 мільйонів кубометрів орільської води з 17-ти мільйонів річного стоку. Вузькі довгі труби з часом можуть замулюватися, зарости водоростями. Проєкт здійснений.

Як видно, увага проєктантів до Орелі прикута постійно. Наслідки їхньої «праці» давно видимі неозброєним оком. За інформацією Андрія Васильківського, начальника Царичанського управління водного господарства, зараз рівень Орелі на водному посту Царичанка опускається до 149 сантиметрів. А найменший, критичний рівень 2012 року, під час повного перекриття річки, дорівнює 141 сантиметру. Тобто Оріль балансує на межі свого існування.

Хто винен і що робити?
Значна частина бід, завданих Орелі у радянські та українські часи до створення Національного парку, перелічені в наведений «Хронології». Добре знає їх один із творців і розробників проєкту Національного природного

парку «Орільський», доцент Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара Вадим Манюк:

- Найбільше лиха екосистемі Орелі завдало створення Кам'янське море та канал Дніпро – Донбас. Другою за величиною шкодою є перекриття практично усіх приток річки різними дамбами і гідротехнічними спорудами. Берестова, Багата, Багатенька, Орчик – все «закрите» ледь не наглухо. Та і нижчі за течією Заплавка, Прядивка, Чаплинка тощо теж перекриті. Внаслідок утворення водосховищ, приватних ставків тощо до Орелі не поступає біль-

ше половини її річного стоку! А третій фактор теж антропогенний. Аграрні господарства, селяни на городах широко використовують дуже багато води різних горизонтів для поливу тощо. Через це за останні 40 років рівень підземних вод суттєво знизився, а він напругу відображає річковий рівень. Селяни це бачать по своїх колодязях. Нам усім потрібно змінити власну свідомість у ставленні до унікальної природи річки до унікальної природи річки і суттєво зменшити використання води. Інакше буде катастрофа.

А відповіддю на питання про те, чому Національний природний парк «Орільський» створюється так важко і довго, є нерозуміння цінності екосистем Орелі українськими чиновниками. У вересні директор Департаменту екології і природних ресурсів Дніпропетровської ОДА Руслан Стрілець заявив, що до кінця наступного року буде і заповідання Петриківського, Новомосковського та Магдалинівського районів, і Указ Президента України про початок роботи НПП. Але така заява була і минулого року... Треба вже створювати дирекцію парку, щоб працювала і вивчала ситуацію на кожній притоці Орелі, зробила на одній з них гарний проєкт справжнього відновлення гідрологічного режиму. Бачу його як послідовні кроки ліквідації скоеного у Приорілі людинною. Не маю ілюзій щодо «допомоги» експертної групи Мінекології. Така «група» у складі двох дівчат якось приїхала вранці в Дніпро і просить «дайте нам матеріали по Орелі, бо ми увечері їдемо до Києва!». А що вам давати, дівчата? Наукова основа створення Національного парку «Орільський» є у відкритому доступі в Інтернеті. Подякували вони та й поїхали.

Ось такі зрозумілі кроки пропонує відомий український вчений, який вже два десятки літ разом з Петром Четоркою та іншими вітчизняними науковцями доказує усім нам, що бє створення Національного парку дивовижна Оріль залишиться лише в поемах та літописах. Прикро, що досі створення Національного парку робиться не чимдуж, а ніби знехота. Невже не зрозуміло, що це одразу неабияк підійме і статус Приорілля, і самої Дніпропетровщини? Хіба ніяк не втяжимо, що ніхто не приїде з Києва і не зробить за нас роботу, яку ми давно почали? Доки «топитимемо» в Орелі мільйони?

Григорій ДАВИДЕНКО.

Доки топтитимемо в Орелі мільйони?

Аспекти
ше половини її річного стоку! А третій фактор теж антропогенний. Аграрні господарства, селяни на городах широко використовують дуже багато води різних горизонтів для поливу тощо. Через це за останні 40 років рівень підземних вод суттєво знизився, а він напругу відображає річковий рівень. Селяни це бачать по своїх колодязях. Нам усім потрібно змінити власну свідомість у ставленні до унікальної природи річки до унікальної природи річки і суттєво зменшити використання води. Інакше буде катастрофа.

Аспекти

ше половини її річного стоку! А третій фактор теж антропогенний. Аграрні господарства, селяни на городах широко використовують дуже багато води різних горизонтів для поливу тощо. Через це за останні 40 років рівень підземних вод суттєво знизився, а він напругу відображає річковий рівень. Селяни це бачать по своїх колодязях. Нам усім потрібно змінити власну свідомість у ставленні до унікальної природи річки до унікальної природи річки і суттєво зменшити використання води. Інакше буде катастрофа.

А відповіддю на питання про те, чому Національний природний парк «Орільський» створюється так важко і довго, є нерозуміння цінності екосистем Орелі українськими чиновниками. У вересні директор Департаменту екології і природних ресурсів Дніпропетровської ОДА Руслан Стрілець заявив, що до кінця наступного року буде і заповідання Петриківського, Новомосковського та Магдалинівського районів, і Указ Президента України про початок роботи НПП. Але така заява була і минулого року... Треба вже створювати дирекцію парку, щоб працювала і вивчала ситуацію на кожній притоці Орелі, зробила на одній з них гарний проєкт справжнього відновлення гідрологічного режиму. Бачу його як послідовні кроки ліквідації скоеного у Приорілі людинною. Не маю ілюзій щодо «допомоги» експертної групи Мінекології. Така «група» у складі двох дівчат якось приїхала вранці в Дніпро і просить «дайте нам матеріали по Орелі, бо ми увечері їдемо до Києва!». А що вам давати, дівчата? Наукова основа створення Національного парку «Орільський» є у відкритому доступі в Інтернеті. Подякували вони та й поїхали.

Ось такі зрозумілі кроки пропонує відомий український вчений, який вже два десятки літ разом з Петром Четоркою та іншими вітчизняними науковцями доказує усім нам, що бє створення Національного парку дивовижна Оріль залишиться лише в поемах та літописах. Прикро, що досі створення Національного парку робиться не чимдуж, а ніби знехота. Невже не зрозуміло, що це одразу неабияк підійме і статус Приорілля, і самої Дніпропетровщини? Хіба ніяк не втяжимо, що ніхто не приїде з Києва і не зробить за нас роботу, яку ми давно почали? Доки «топитимемо» в Орелі мільйони?

Григорій ДАВИДЕНКО.

ПИТАННЯ захисту прав у сфері земельних правовідносин залишається важливим та актуальним для України.

Це зумовлено низкою причин, а саме: суперечливими або незаконними діями органів місцевого самоврядування при розподілі та передачі земель у власність, протиправними відводами або вилученнями землі, а також вирішенням інших розбіжностей, які випливають з порушення права володіння, користування і розпорядження земельними ділянками, що виникають між громадянами, юридичними особами, державними органами та органами місцевого самоврядування.

Завдяки земельним правовідносинам ми можемо спостерігати реальний рівень ефективності земельно-правових норм та законодавчих гарантій захисту суб'єктивних прав і законних інтересів власників землі та землекористувачів, оскільки будь-які правовідносини становлять механізм дії правових норм.

Виникнення ж спірних земельних правовідносин, передусім, пов'язані з порушенням законних прав суб'єкта з боку інших осіб. Тому особи, які зазнали порушення своїх прав, мають усі законні підстави та можливості захистити їх у спосіб, передбачений чинним законодавством України. Саме про це піде мова далі у статті.

Гарантії захисту прав на землю

У ст. 3 Конституції України (далі – КУ) визначено, що права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність. Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності й господарювання. Вона також закріплює рівність перед законом усіх без винятку суб'єктів права власності та гарантує кожному захист його прав і свобод (ст. 13 КУ). Ці принципові положення мають визначальне значення і для суб'єктів земельних правовідносин, що підтверджується ч. 1 ст. 152 Земельного кодексу України (далі – ЗК).

Важлива конституційна гарантія щодо захисту прав на землю міститься також у ст. 14 КУ, яка передбачає, що земля є основним національним багатством, яке перебуває під особливою охороною держави. Водночас гарантується право власності на землю. Воно набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону. Зазначені положення КУ безпосередньо втілені у земельному законодавстві.

Так, згідно з п. «г» ст. 5 ЗК до основних принципів земельного законодавства належить забезпечення гарантій прав на землю. Під терміном «гарантія» ЗК розуміє спрямовані дії на забезпечення прав на володіння, користування та розпорядження землею всіх без винятку суб'єктів, які є учасниками земельних правовідносин.

Зазначені гарантії прав на землю передбачені розділом V ЗК, за яким умовно їх можна поділити на три різновиди:

- гарантії захисту прав на землю;
- гарантії, пов'язані з відшкодуванням збитків власникам землі та землекористувачам;
- гарантії, пов'язані з розв'язанням земельних спорів.

Серед гарантій захисту прав на землю важливими є гарантії права власності на земельну ділянку. У ЗК зазначено, що власник не може бути позбавлений права власності на земельну ділянку, крім випадків, передбачених ст. 140 ЗК або іншими законами України.

Так, у ст. 156 ЗК вказані гарантії, пов'язані з відшкодуванням власникам землі та землекористувачам збитків, заподіяних внаслідок:

- вилучення (викупу) сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників для потреб, не пов'язаних із сільськогосподарським і лісгосподарським виробництвом;
- тимчасового зайняття сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників для інших видів використання;
- встановлення обмежень щодо використання земельних ділянок;
- погіршення якості ґрунтового покриву та інших корисних властивостей сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників;
- приведення сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників у непридатний для використання стан;
- неодержання доходів за час тимчасового невикористання земельної ділянки.

Способи захисту земельних прав

Відповідно положень ст. 152 ЗК, власник земельної ділянки чи землекористувач може вимагати усунення будь-яких порушень його прав на землю, навіть якщо ці порушення не пов'язані з позбавленням права володіння земельною ділянкою, а також на відшкодування завданих збитків. Так, захист прав громадян та юридичних осіб на земельні ділянки здійснюється шляхом:

- визнання прав;
- відновлення стану земельної ділянки, який існував до порушення прав, та запобігання вчиненню дій, що порушують права або створюють небезпеку порушення прав;
- визнання угоди недійсною;
- визнання недійсними рішень органів виконавчої

дування, які порушують права власників земельних ділянок і землекористувачів та ін.

Органи, уповноважені вирішувати земельні спори

Оскільки у правовій доктрині земельні спори визначаються по-різному, нижче під земельними спорами матимуться на увазі будь-які спори, що виникають із земельних відносин.

Відповідно до ст. 158 ЗК, до переліку органів, які уповноважені вирішувати земельні спори, належать суди, органи місцевого самоврядування, а також центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Так, лише судом вирішуються земельні спори

Дієві способи захисту земельних прав

влади або органів місцевого самоврядування; відшкодування заподіяних збитків;

- застосування інших, передбачених законом, способів.

Як бачимо, способи захисту прав на землю досить неоднорідні за своїм змістом та умовами застосування. Одні з них безпосередньо спрямовані на захист права власності на земельну ділянку чи права землекористування, інші – опосередковано. Всі зазначені способи захисту прав на землю можна класифікувати на окремі самостійні групи. Зокрема, способи захисту земельних прав можна поділити на такі:

- речово-правові;
 - зобов'язально-правові;
 - спеціальні способи захисту земельних прав.
- Речово-правові способи захисту прав на землю безпосередньо спрямовані на захист суб'єктивного права власності на землю чи права землекористування осіб, які на момент порушення права не перебувають у зобов'язальних відносинах з порушником. Вони зумовлені особливим колом уповноважених чи зобов'язаних осіб та надзвичайними обставинами. До такого способу захисту земельних прав належать: визнання прав на земельну ділянку; відновлення стану земельної ділянки, який існував до порушення прав; запобігання вчиненню дій, що порушують права або створюють небезпеку порушення прав; витребування земельної ділянки з чужого незаконного володіння (віндикаційний позов); вимога власника земельної ділянки або землекористувача усунути порушення у здійсненні їхніх прав, які не пов'язані з позбавленням володіння земельною ділянкою (негаторний позов) та ін.

Зобов'язально-правові способи захисту мають на меті захист прав суб'єкта як учасника зобов'язальних відносин. До зобов'язально-правових способів захисту належать: відшкодування збитків, заподіяних невиконанням або неналежними виконанням умов договорів (відчуження, придбання, оренди (суборенди) земельної ділянки тощо); повернення власникові наданої у користування за договором оренди земельної ділянки та ін.

Спеціальні способи захисту земельних прав стосуються особливих випадків порушення прав власників земельних ділянок і землекористувачів. Вони зумовлені особливим колом уповноважених чи зобов'язаних осіб та надзвичайними обставинами. Так, спеціальними способами захисту є наступні: визнання угоди щодо земельної ділянки недійсною; визнання недійсними рішень органів виконавчої влади або органів місцевого самовря-

дування, що перебувають у власності громадян і юридичних осіб, а також спори щодо розмежування територій сіл, селищ, міст, районів та областей.

Такі ж вимоги передбачені ст. 77 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» – спори про поновлення порушених прав юридичних і фізичних осіб, що виникають в результаті рішень, дій чи бездіяльності органів або посадових осіб місцевого самоврядування, вирішуються в судовому порядку.

Що стосується оскарження рішень органів місцевого самоврядування щодо безоплатної передачі земель у приватну власність, то такий порядок чітко передбачений ст. 118 ЗК. Вказаною нормою врегульовано, що відмова органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування у передачі земельної ділянки у власність або залишення клопотання без розгляду можуть бути оскаржені до суду.

Органи місцевого самоврядування вирішують земельні спори у межах населених пунктів щодо меж земельних ділянок, що перебувають у власності та користуванні громадян, додержання громадянами правил добросусідства, а також спори щодо розподілу меж районів у містах.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, вирішує земельні спори щодо меж земельних ділянок за межами населених пунктів, розташування обмежень у використанні земель та земельних сервітутів.

Водночас у разі незгоди власників землі або землекористувачів з рішенням органів місцевого самоврядування, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, спір вирішується судом.

Варто також зазначити, що деякі вчені вказують на неконституційність положень ст. 158 ЗК в частині надання права вирішувати спори іншим органам, окрім судів. На їхню думку, воно суперечить ст. 124 КУ, згідно з якою правосуддя здійснюється виключно судом.

Однак у такому випадку необхідно відрізнити поняття «вирішення спору» та «правосуддя», оскільки вони співвідносяться між собою як ціле і частина. Відмежувальною ознакою правосуддя є те, що під час його здійснення вирішення спору характеризується остаточністю та неможливістю оскарження прийнятого рішення до іншої системи органів.

При цьому потрібно констатувати, що хоча норми ст. 158 ЗК дозволяють вирішувати земельні спори іншим органам, крім суду (відповідно, ст. 159-161 ЗК, які регламентують різні аспекти вирішення спорів цими органами), однак такі норми є декларативними та не мають практичного застосування. Вирішення спорів органами місцевого самоврядування та земельних ресурсів (ч. 3, 4 ст. 158 ЗК) не передбачає остаточності прийнятого рішення. Оскільки прийняте за результатами розгляду спору рішення не є виконавчим документом (ст. 3 ЗУ «Про виконавче провадження»), виконати його примусово неможливо. З огляду на зазначене, залишаються відкритими питання, чи потрібно таке вирішення спору, а також чи взагалі можна вважати, що спір у такому випадку «вирішується».

Шановні читачі! Надсилайте свої запитання з правової тематики на поштову чи електронну адреси редакції. Наші юристи дадуть Вам кваліфіковані відповіді.

Поклич синичку у садочок На порі, на часі

Для принадування у сад синичок та інших корисних птахів у грудні виставляють годівниці, в які регулярно кладуть корм.

Комахоїдні птахи приносять велику користь, знищуючи багато шкідливих комах. Вони дуже ненажерливі. Наприклад, синиця з'їдає за день комах більше за власну вагу, а протягом літа знищує їх не менше 100 тисяч. Пара синиць, оселившись у саду, може захистити від пошкодження найбільш небезпечними шкідниками 40 плодових дерев середнього віку.

ДУЖЕ корисні дятли, повзики, пищуки, плиски, горихвістки, горобці та багато інших дрібних комахоїдних птахів. Так, родина шпаків знищує за літо до 8 тисяч травневих хрущів та їх личинок або 20-25 тисяч інших комах. Горобці годують своїх пташенят комахами, гусеницями, яких вони виловлюють у великій кількості.

Ластівка знищує за літо до одного мільйона мошок, комарів, попелиць та інших комах. Щоб принадувати птахів у сад, взимку їх необхідно підготувати. Для цього влаштовують годівниці - кормові столики, на які насипають зернові відходи, крихти хлі-

ба, сушені ягоди, шматочки м'яса. Для синиць можна підвішувати шматочки несолоного сала. Пташки звикають і залишаються у саду на літо. Птахи охоче оселяються в саду, якщо на деревах розвісити синичники чи шпаківні. Штучні гнізда для синиць та інших дрібних птахів слід розвішувати не ближче 15-20 м одне від одного. Шпаківні можна розміщувати колоніями.

Гнізда виготовляють із сухих соснових дошок або дошок інших м'яких порід завтовшки не менше 2-2,5 см. До задньої стінки пташиного будиночка прибивають планку, причому гвіздки повинні виступати на її зовнішній бік, де їх загинають.

За допомогою планки будиночки кріплять до дерева чи жердини. Не слід тесати внутрішні стінки, особливо передню. Щоб птахам зручніше було виходити з гнізда, на внутрішньому боці передньої стінки слід зробити невеличкі зарубки. У верхній частині передньої стінки вирізують льоток. Нові шпаківні фарбують у сірий або коричневий колір чи обмазують глиною, тому що птахи не завжди охоче посе-

ляються у штучних гніздах, виготовлених із світлих нових дошок. Покрівлю слід робити односкислою, краще зйомною. Кінці її повинні виходити над бічними стінками на 1 см, а над льотком - не менш як на 4 см. Дно краще робити вставним.

Будиночки мають бути міцними, без щілин, невеликі щілини замазують глиною. Для різних птахів потрібні різні за розмірами гнізда. Для дятлів розмір дна 18х18

см, висота 40 см, діаметр льотка 8 см; для шпаків - відповідно 15х15, 30 і 5 см, для синиць - 12х12, 25 і 3-3,5 см. Можна також виготовляти будиночки-дуплянки з осикових або липових кругляків. Синичники краще розвішувати восени. У них бажано насипати суху тирсу або торф шаром до 1,5 см. Для перелітних птахів гнізда вивішують рано навесні, до початку танення снігу.

Закріплюють будиночки з невеликим нахилом вперед, льоток спрямовують в бік пануючих вітрів. У старих садах шпаківні розвішують на рівні верхньої частини крони, синичники - на висоті 3-7 м. У смітті, що залишається в гніздах, зимують паразити - пухоїди, кліщі тощо. Восени або взимку пташині будиночки необхідно очищати і дезінфікувати розчином формаліну або ошпарювати кип'ятком, інакше перелітні птахи повторно в них не оселяться.

Що потрібно знати всім про цукор

Ці маловідомі факти допоможуть визначитися, чи варте задоволення тих наслідків, яким ви себе піддаєте, полюбуючи солодощі?

Лікарі рекомендують вживати не більше 20 г цукру в день жінкам і не більше 36 г - чоловікам, передає Ukr.Media. Звичайна банка кока-коли містить його не менше 39 грамів. Надмірне споживання цукру не тільки викликає діабет другого типу, але і справляє побічні впливи на організм людини.

Він викликає залежність

Цукор викликає викид гормону допаміну в центрі задоволення вашого мозку, тому у багатьох людей формується справжня залежність, що є однією з основних причин дитячого ожиріння.

Дослідники інституту Джеймса Кука з'ясували, що для мишей солодка вода навіть більш приваблива, ніж кокаїн. У людей залежність може бути неусвідомлюваною, але вона часто спонукає нас до купівлі їжі з високим вмістом цукру або ж зловживанню десертами.

Є основною причиною появи жиру на животі

Про те, що печінка перетворює цукор в жир, коли не може його переробити, широко відомо. Але, можливо, ви не знали, що велика частина цього жиру концентрується в черевній області, а не розподіляється рівномірно по тілу.

Цукор живить ракові клітини

Надмірне споживання цукру викликає підвищення рівня інсуліну, що веде до більш високого ризику захворювання на рак. Злоякісні клітини використовують більше цукру, але це не єдиний шкідливий ефект. Надмірне споживання цукру призводить до запалень, які, в свою чергу, ведуть до ракових захворювань.

Впливає на шкіру

Підвищений рівень глюкози в крові негативно позначається на стані шкіри, знижуючи її еластичність і підвищуючи ймовірність появи зморшок. Процес реакції молекул цукру з колагеном називається глікацією.

Ви можете вживати занадто багато цукру, навіть відмовляючись від десерту.

Цукор є в найнесподіваніших продуктах, причому в

досить великих кількостях. Кетчуп і хліб містять досить багато цукру, як і соуси традиційної та міжнародної кухні. Деякі популярні соуси можуть містити до 66 грамів цукру.

Доданий цукор гірше, ніж натуральна солодка їжа

Натуральний цукор складається з лактози і фруктози. Мало хто знає, що цукор, який додається в їжу характеризується непропорційно високим вмістом фруктози.

Ви не зможете перевантажити печінку фруктами, але цукерки і штучно підсолоджені їжа змусять її перетворити зайву фруктозу в жир.

Цукор так само токсичний для печінки, як і алкоголь

Найчастіше жир, що виробляється печінкою з цукру, осідає на вашу талію, але іноді він

Здоровенькі були!

залишається і завдає тканинам печінки такої ж шкоди, як і алкоголь. Найстрашніше в ожирінні печінки неалкогольного походження те, що йому піддані не лише люди з надмірною вагою. Пошкодження печінки може бути і у тих, хто зловживає цукром, залишаючись при цьому в нормальній формі.

Цукор змушує надміру переїдати

Надмірне вживання фруктози порушує гормональний баланс. Він може стати причиною лептинової резистентності, впливаючи на вироблення гормону, що відповідає за відчуття насичення. Коли у людини розвивається такий стан, вона вживає більше їжі, але при цьому не відчуває задоволення від неї.

Надлишок цукру впливає на мозок

Дослідження на щурах і людях показали, що споживання занадто великої кількості цукру впливає на мозок, потенційно завдаючи шкоди пам'яті і викликаючи загальне його старіння.

Схильність до солодкого може цілком бути спадковою

Деякі люди більш схильні до надмірного споживання цукру і набування такої залежності.

Генетичні особливості можуть впливати на рівень гормону греліну, який відповідає за напади голоду. Це означає, що люди з природною тягою до цукру повинні бути ще більш обережні.

РЕКЛАМА

Не бачиш мишу - а вона є!

Пам'ятай:
1 миша з'їдає 40 грамів зеленої маси озимини.

Дератез

Збережи майбутні прибутки!
Проведемо профілактичну дератизацію разом!

www.mbv.org.ua
+38 (098) 130 41 21
+38 (066) 136 82 53

3% знижка 5% знижка 7% знижка 10%

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783936. Тираж 10000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовленими матеріалами.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Як українки раніше виходили заміж

В Україні завжди існувало безліч цікавих обрядів і традицій. Для кожної української дівчини весілля в давні часи було особливою подією.

Першим обрядом були за-ручини, коли наречений приходив зі сватами, якими повинні були бути одружені чоловіки, і просив у батьків дівчини її руки. Якщо наречена погоджувалася, то пов'язували сватів традиційним розшитим рушником, обмінювалися подарунками та скибками хліба. Якщо ж дівчина відмовляла, то вся компанія отримувала гарбуза замість хліба.

Посвататися до хлопця могла і сама дівчина, відмовити якій вважалося поганою прикметою, тому в даному випадку церемонія заручин практично завжди закінчувалася успіхом.

Весільна церемонія починалася через 1-4 тижні після заручин. Наречений і наречена ходили по селу і роздавали потенційним гостям символічні булочки під назвою «шишки» як запрошення на весілля.

За день до церемонії молоді влаштували окремі вечірні посиденьки з близькими друзями. На дівич-вечорі пекли хліб, намотаний на очерет, який потім викладали на святковий стіл, як символ молодос-ті і краси молодят. Хлопці ж просто гуляли до ранку.

У вихідні дні проходив безпосередньо обряд вінчання, після якого наречений відвозив наречену до її батьків, де молоді розплітали косу, а сам повертався в свій будинок. Після обряду розплести коси, який символізував прощання з дівуванням, наречена одягала косинку, під якою ховала волосся і деякий час чекала, коли наречений з гостями повернеться до неї в будинок, заплативши по дорозі декілька викупів за свою майбутню дружину.

У кінці дня молодята їхали в будинок нареченого, де надалі збиралися жити після весілля.

День народження... печі. Мікрохвильової

Календарик

Кажуть, що цю піч придумав американський інженер Персі Спенсер, коли у нього в кишені розплавилася шоколадка. За іншою версією, - коли бутерброд підігрівся на спеціальному приладі – магнетроні. Вчений збагнув, що певна частота випромінювань призводить до інтенсивного виділення тепла. Таким чином 6 грудня 1945 року Спенсер отримав патент на використання мікрохвиль для приготування їжі, а через чотирі роки за його патентом в США виготовили перші мікрохвильові печі. Відтоді стало дуже зручно розморожувати та підігрівати продукти і не додавати при цьому олії або чекати кілька годин. Старші люди скептично ставляться до використання мікрохвильовок. Вони вважають, що їжа, підігріта у цих пристроях, шкідлива і має інший смак. І що найшкідливіше - випромінювання. Та вчені доводять, що випромінювання від мікрохвильовки не більше, ніж від телевізора чи мобільного телефону. Отож, сучасній людині немає куди подітись від випромінень розмаїтих приладів. А розігрівати їжу на відкритому вогні в офісі - неприпустимо.

Щоправда, у мікрохвильову піч не можна класти посуд з металевою чи золотистою лініями, а також закриті пляшки і консерви. Винахідливі спеціалісти придумали використовувати мікрохвильовку не лише для підігрівання чи розморожування їжі. Так, у мікрохвильовій печі сушать трави, відсвіжують хліб, обгорнувши його вологим рушником, повертають хрускіт чипсам, поклавши їх на рушник, підігрівають свіжу цибулю, аби вона не пекла очі при нарізанні. Також готують швидкий і легкий сніданок та повертають аромат горіхам. Найновіші мікрохвильові печі удосконалені та значно менше шкодять людям. До того ж, сучасній людині важко уявити собі обід без мікрохвильовки. А їсти холодні страви якось не надто приємно.

Різдвяний піст

Як ми вже повідомляли, 28 листопада почався 40-денний Різдвяний піст, який триватиме до 6 січня включно і завершується святом Різдва Христового. Цей піст у народі називають Пилипівкою, тому що напередодні – 27 листопада – був день пам'яті святого апостола Пилипа.

Історія і традиції Різдвяного посту

В історичних джерелах Різдвяний піст згадували вже в IV столітті про нього писали Амвросій Медиодоланський, Филастрий і блаженний Августин. Спочатку піст тривав 7 днів, але після реформи 1166 року за рішенням патріарха Константинопольської православної церкви Луки Хрисоверга при імператорі Мануїлі він став сорокаденним.

Головною метою Різдвяного посту є духовне очищення людини. Тому він являє собою не просто відмову від скоромної їжі, але й від гріховних думок, згубних пристрасей і звичок, з тим, щоб можна було з чистим серцем зустріти свято Різдва.

«Помиляється той, хто вважає, що піст-лише в утриманні від їжі. Істинний піст є віддалення від зла, прибор-

кання язика, відкладення гніву, приборкання хіти припинення наклепу, брехні і клятвопорушення», – писав у свій час Іоанн Златоуст.

Що не можна робити під час Різдвяного посту

Різдвяний піст – останній багатоденний піст у році. У цілому він вважається не суворим. Згідно з церковним уставом, у всі дні посту виключаються будь-які продукти тваринного походження – м'ясо, молоко і яйця.

По понеділках, середах і п'ятницях в Різдвяний піст не дозволяється їсти рибу, а їжу з рослинною олією можна приймати тільки після вечірньої служби в церкві. У інші дні (вівторок, четвер, суботу і неділю) дозволено їжа з додаванням олії.

Рибу можна по суботах і неділях, а також в церковні

свята, якщо вони припадають на вівторок і четвер. 6 січня, у Святвечір, не можна сидіти за стіл до першої зірки.

Піст передбачає не лише обмеження в їжі, але і певний внутрішній настрій, духовне очищення, інакше він перетвориться на дієту. Справжній піст пов'язаний з молитвою, покаванням, прощенням образ, з утриманням від спокус і пороків, відмовою від розважальних і видовищних заходів.

Під час Різдвяного посту не можна сумувати, брехати і бути роздратованим. Палити, вживати наркотики і алкогольні напої (крім вина в дозволені дні та в обсягах припустимих) також заборонено.

На час посту рекомендується подружжя стриманість, тому не можна вінчатися, укладати шлюб. Хрестити дітей в церкві без великої потреби теж не варто.

РЕКЛАМА

НАСІННЯ – ПОШТОЮ

від провідних фірм-виробників, у т. ч. «Океан урожаю» і ТМ «Флора-Маркет»

Замовити кольоровий каталог БЕЗКОШТОВНО можна за адресою: 92703, м. Старобільськ-3, а/я 22

Від Вас конверт форматом А5 зі зворотньою адресою і поштовими марками на суму 8 грн. 80 коп.

095-360-34-39, 068-163-20-00, 098-320-51-70, 063-321-50-40

на сайті: ocean-urogaya.com або через e-mail: ocean.urogaya@gmail.com

РОЗЦІНКИ на рекламу (кв. см):

сторінки внутрішні чорно-білі - 7 грн.
сторінки внутрішні в кольорі - 9 грн.
остання сторінка в кольорі - 10 грн.

НАСІННЯ ПОСУХОСТІЙКИХ ГІБРИДІВ КУКУРУДЗИ ВІД ОРИГІНАТОРА

+38 050 361 66 65 selekta.com.ua 0 800 75 12 18

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.